

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v právnej veci žalobcu: **U U.T.L., I.D.L.C., H.**, zastúpený: JUDr. M.P., T.B., proti žalovaným v 1. rade: **I.K. a A.K., F.B.**, zastúpení: JUDr. P.P., advokát, D.B., žalovaným v 2. rade: **RNDr. J.H., CSc. a A.H., S.B.**, zastúpení: Z., s.r.o., K.B., IČO: X., žalovaným v 3. rade: **A.K.a R.K., S.B. a I.T.-J., S.B.**, zastúpení: Mgr. D.N., advokát, D.E.B., Advokátska kancelária N., s.r.o., o zaplatenie 1.350.992,50 EUR s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Bratislave pod sp. zn.: 61Cb 46/1997, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. januára 2011, č. k.: 61Cb 46/1997-314, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo 17. januára 2011. č. k.: 61Cb 46/1997-314 **p o t v r d z u j e.**

Žalovaným v 2/ a 3/ rade náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zaviazal žalobcu zaplatiť žalovaným v 2. rade na účet ich právnej zástupkyne Mgr. R.Z. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 5.013,86 EUR a v druhom výroku zaviazal žalobcu zaplatiť žalovaným v 3. rade na účet ich právneho zástupcu Mgr. D.N. náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 4.844,52 EUR.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že Krajský súd v Bratislave uznesením z 19. apríla 2010, č. k.: 61Cb 46/1997-259 konanie zastavil, žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania a žalobcovi nevrátil súdny poplatok. Na odvolanie žalovaných v 2. rade a žalovaných v 3. rade Najvyšší súd Slovenskej republiky uvedené uznesenie Krajského súdu v Bratislave vo výroku o trovách konania vo vzťahu k žalovaným v 2. rade a k žalovaným v 3. rade uznesením z 27. júla 2010, č. k.: 5Obo 74/2010-295 zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie. V odôvodnení svojho rozhodnutia Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že v danom prípade podaním z 22. marca 2010 žalobca vzal žalobu späť, ktorá bola vedená proti záložcom, keďže dlžník svoju pohľadávku nesplatil a konkurz bol voči nemu zastavený pre nemajetnosť. Z tohto podania vyplýva, že žalovaní v 2. rade podali 23. júna 2004 žalobu o určenie neplatnosti záložnej zmluvy, ktorá bola vedená na Okresnom súde Bratislava IV pod sp. zn.: 5C 117/04. Na základe zastavenia konania na Okresnom súde Bratislava IV už nie je z pohľadu žalobcu dôvodné pokračovať v tomto konaní, a preto žalobca vzal žalobu v celom rozsahu späť. Z procesného hľadiska teda žalobca zaviniel zastavenie konania, keďže nešlo o prípad podľa § 146 ods. 2 /druhá veta/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preto je povinný uhradiť žalovaným v 2. rade a žalovaným v 3. rade účelne vynaložené trovy konania. Z dôvodu nesprávneho právneho záveru sa súd prvého stupňa nezaoberal výškou náhrady trov konania, ktorú si žalovaní v 2. rade a žalovaní v 3. rade uplatnili. Najvyšší súd Slovenskej republiky uviedol, že v ďalšom konaní súd prvého stupňa rozhodne o náhrade trov konania žalovaných v 2. rade a žalovaných v 3. rade.

Súd prvého stupňa pri vyčíslení trov právneho zastúpenia vychádzal z ich písomného vyčíslenia právnou zástupkyňou žalovaných, ktorá si vyčíslila náhradu trov právneho zastúpenia v sume 5.013,86 EUR.

Trovy právneho zastúpenia pre A.H.:

1. príprava a prevzatie veci z 10. júna 2004, odmena určená v súlade s § 13 ods. 1 Vyhlášky MSSR č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo výške 2.054.160,-Kčs + režijný paušál vo výške 136,-Sk, odmena krátená z dôvodu podľa § 17 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (- 20%) = 13.542,65 Sk, t.j. 449,64 EUR.
2. účasť na pojednávaní 28. novembra 2005, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška č. 655/2004 Z.z.“) z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo výške 2.054.160,-Kčs + režijný paušál vo výške

150,-Sk, odmena znížená na $\frac{1}{4}$ z dôvodu pojednávania bez prejednávania veci, odmena krátená z dôvodu podľa § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (- 20%) = 3.520,- Sk, t.j. 116,84 EUR.

3. účasť na pojednávaní 29. mája 2006, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo výške 2.054.160,-Kčs + režijný paušál vo výške 164,- Sk, odmena krátená z dôvodu podľa § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (- 20%) = 13.644,- Sk, t.j. 452,89 EUR.
4. účasť na pojednávaní 28. januára 2009, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo výške 2.054.160,-Kčs + režijný paušál vo výške 6,95 EUR, odmena krátená z dôvodu podľa § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (- 20%) = 454,41 EUR.
5. účasť na pojednávaní 17. februára 2010, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. (tarifná odmena po súdom schválenej zmene petitu žalobcu na základe ktorého žalobca žiada uložiť žalovaným zaplatiť mu sumu 1.350.992,50 EUR) + režijný paušál vo výške 7,21 EUR, odmena krátená z dôvodu podľa § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (- 20%) = 633 EUR.

Náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 2.106,67 + 19 % DPH (400,26 EUR), t.j. 2.506,93 EUR spolu s DPH.

Vyčíslenie trov právneho zastúpenia pre RNDr. J.H. je totožné ako pre A.H. a je v sume 2.506,93 spolu s DPH. Celková výška náhrady trov právneho zastúpenia pre žalovaných v 2. rade je 5.013,86 EUR.

Právny zástupca žalovaných v 3. rade si vo svojom vyúčtovaní trov právneho zastúpenia uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 5.758,70 EUR. vychádzal z dvoch častí petitu a to: určenie neplatnosti skončenia PP a náhrady mzdy 482,40 EUR mesačne.

Súd prvého stupňa priznal žalovaným v 3. rade náhradu trov konania pozostávajúcu z nasledovných úkonov právnej pomoci:

1. príprava a prevzatie veci 6. decembra 2004, odmena určená v súlade s § 13 ods. 1 Vyhlášky MSSR č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „Vyhláška č. 163/2002 Z.z.“) z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo výške 1.487.630,-Kčs + režijný paušál vo výške 136,-Sk = 15.761,26 Sk, t.j. 523,17 EUR.
2. účasť na pojednávaní 28. novembra 2005, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo

výške 1.487.630,-Kčs + režijný paušál vo výške 150,-Sk, odmena znížená na $\frac{1}{4}$ z dôvodu pojednávania bez prejednávania veci = 4.062,50 Sk, t.j. 134,85 EUR.

3. účasť na pojednávaní 29. mája 2006, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo výške 1.487.630,-Kčs + režijný paušál vo výške 164,- Sk = 15.814,- Sk, t.j. 524,92 EUR.
4. účasť na pojednávaní 28. januára 2009, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. z hodnoty práva určeného záložnou zmluvou vo výške 1.487.630,-Kčs + režijný paušál vo výške 6,95 EUR = 526,44 EUR.
5. účasť na pojednávaní 17. februára 2010, odmena určená v súlade s § 10 ods. 1 a 2 Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. (tarifná odmena po súdom schválenej zmene petitu žalobcu na základe ktorého žalobca žiada uložiť zaplatiť žalovaným sumu 1.350.992,50 EUR) + režijný paušál vo výške 7,21 EUR = 789,62 EUR.
6. odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej z 3. mája 2010 v súlade s § 14 ods. 3 písm. b) Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z. (tarifná hodnota zo sumy 1.350.992,50 EUR) + režijný paušál vo výške 7,21 EUR = 1.572,03 EUR.

Celková výška náhrady trov právneho zastúpenia pre žalovaných v 3. rade predstavuje sumu 4.071,03 EUR + 19 % DPH (773,49 EUR), t.j. 4.844,52 EUR.

Súd prvého stupňa žalovaným v 3. rade nepriznal trovy právneho zastúpenia „vyhľadávanie pred súdom“. Tento termín je používaný v trestnoprávných konaniach. V tom čase keď si uplatňuje tento úkon bolo nahliadané do spisu. Súd prvého stupňa však nahliadnutie do spisu nepovažuje za samostatný úkon právnej pomoci, nakoľko ho možno subsumovať pod úkon právnej pomoci „príprava a prevzatie vecí“ v súlade s §14 ods. 1 písm. a) Vyhlášky MSSR č. 655/2004 Z.z., za ktorý bola odmena priznaná.

Proti napadnutému uzneseniu súdu prvého stupňa podal žalobca odvolanie, v ktorom navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na nové konanie.

Podľa názoru žalobcu sa v prípade predmetného súdneho sporu jedná o prípad predpokladaný zákonodarcom, kde nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch. Uvedené tvrdenie vychádza jednak z postupu súdu prvého stupňa, ktorý vyrubil pôvodnému žalobcovi 2. apríla 2001 súdny poplatok podľa Položky 2 písm. b) Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „ZSP“), v zmysle ktorého je stanovený poplatok, ak nemožno premet konania oceniť peniazmi. Tiež žalobou zo 16.

januára 1997, zmenenou listom z 22. septembra 1997 a opravou petitu z 13. januára 2000 žiadal pôvodný žalobca o vydanie rozsudku, že žalovaní sú povinní na uspokojenie pohľadávky žalobcu, vzniknutej z úveru, strpieť predaj založených nehnuteľností, pričom hodnotu výťažku získanú týmto predajom nie je možné dopredu určiť. Z uvedeného dôvodu žalobca považuje stanovenie výšky trov právnych zástupcov žalovaných v 2. a 3. rade v nadväznosti na hodnotu záložného práva stanovenú záložnou zmluvou v roku 1992 za absolútne neprimeranú. Podľa názoru žalobcu na výpočet odmeny právnych zástupcov je možné aplikovať ust. § 13 ods. 6 Vyhlášky č. 163/2002 Z.z. a ust. § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z.. Nový petit žaloby schválená súdom 1. apríla 2009 v zmysle ktorého žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi 1.350.992,50 EUR s príslušenstvom, pričom žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky proti žalovaným len do výšky výťažku z predaja nehnuteľností na ktorých je zriadené záložné právo na zabezpečenie tejto pohľadávky. Podľa názoru žalobcu aj v tomto prípade je možné stanoviť výšku odmeny obidvoch právnych zástupcov jedine podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z., nakoľko nie je možné určiť hodnotu výťažku z predaja založených nehnuteľností.

Žalovaní v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že nesúhlasia s argumentáciou žalobcu, nakoľko je v rozpore s Vyhláškou č. 163/2002 Z.z. a Vyhláškou č. 655/2004 Z.z.. Podľa § 13 ods. 1 Vyhlášky č. 163/2002 Z.z. účinnnej do 1. januára 2005 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určuje podľa hodnoty veci alebo práva. Zmluvou o zriadení záložného práva č. 8024/03 zo 16. júna 1992 bolo na majetok žalovaných zriadené záložné právo s určenou hodnotou predmetu zálohu vo výške 2.054.160 Kčs. Určenie hodnoty založenej nehnuteľnosti predstavuje hodnotu záložného práva ako základ pre určenie sadzby tarifnej hodnoty za jeden úkon právnej služby. Z rovnakého princípu vychádza aj Vyhláška č. 655/2004 Z.z. účinná po 1. januári 2005. V ust. § 10 ods. 2 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. sa špecifikuje, že za tarifnú hodnotu sa považuje nielen cena práva, ale že pod cenou práva treba rozumieť aj hodnotu pohľadávky a hodnotu záväzku. Hodnota záložného práva je určená hodnotou nehnuteľnosti a predstavuje aj vyjadrenie hodnoty, v ktorej je pohľadávka veriteľa zabezpečená. Otázka vymožitelnosti sumy rovnajúcej sa hodnote záložného práva s cenou práva nesúvisí. Uviedol, že žalobca v odvolaní nesprávne uviedol spojitosť medzi spôsobom výpočtu výšky súdneho poplatku a výpočtu výšky odmeny za poskytovanie právnych služieb. Určovanie výšky súdneho poplatku sa neriadi vyhláškami č. 163/2002 Z.z. a č. 655/2004 Z.z.. Pokiaľ súd v roku 2001 určil, že výška poplatku je určená podľa Položky č. 2 písm. b) ZSP, po zmene schválení zmeny

žalobného návrhu 1. apríla vyzval žalobcu na doplatenie súdneho poplatku vo výške 33.194,- EUR, pričom vychádzal z predmetu konania vo výške 1.350.992,50 EUR. Z obsahu zmeny žalobného návrhu vyplýva, že návrh žalobcu mal povahu návrhu v zmysle § 80 písm. b) O.s.p. – žaloby na plnenie. Žiadal, aby žalovaní boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi sumu 1.350.992,50 EUR, pričom v druhej časti petitu len špecifikoval spôsob uspokojenia tejto pohľadávky. Z uvedeného je zrejmé, že tarifný základ pri určení odmeny advokáta bol určený správne a v súlade so žalobným návrhom žalobcu. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil a zároveň priznal náhradu trov konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia podľa záverečného vyčíslenia.

Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou zo 16. januára 1997, zmenenou listom z 22. septembra 1997 a opravou petitu z 13. januára 2000 domáhal vydania rozsudku, že žalovaní sú povinní na uspokojenie pohľadávky žalobcu, vzniknutej z úveru, strpieť predaj založených nehnuteľností a to, žalovaní v 2. rade - založená chata s príslušenstvom, parc. č. 1954/1 a 1953, LV 864, kat. úz.: D., ktorých hodnota bola podľa znaleckého posudku č. 36/92 vo výške 2.054.160,-SK a žalovaní v 3. rade - založený rodinný dom s príslušenstvom č. s. 146, par. č. 507/10 a 507/3, kat. úz.: B., LV 15, ktorých hodnota podľa znaleckého posudku č. 34/92 bola vo výške 1.487.630,- SK.

Súd prvého stupňa uznesením z 1. apríla 2009, právoplatným 14. apríla 2009, pripustil zmenu petitu žaloby v zmysle návrhu žalobcu z 5. februára 2009, že žalovaní sú povinní zaplatiť žalobcovi 1.350.992,50 EUR s príslušenstvom, pričom žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky proti žalovaným len do výšky výt'azku z predaja nehnuteľností, na ktorých je zriadené záložné právo na zabezpečenie tejto pohľadávky a to: voči žalovaným v 2. rade len z výt'azku z nehnuteľnosti v kat. úz.: D., obec B.- mestská časť D.D., zastavané plochy a nádvoria na par. č. 1953 a záhrady na par. č. 1954/1, zapísaných na LV č. 864; voči žalovaným v 3. rade len z výt'azku z nehnuteľnosti kat. úz.: B., obec B. súp. č. 146, rodinný

dom na par. č. 507/10, pozemok na par. č. 507/10 – zastavané plochy a nádvoría a pozemok na parcele č. 507/3 – záhrady, zapísané na LV č. 15.

S poukazom na uvedené súd prvého stupňa pri vyčíslení trov právneho zastúpenia žalovaných v 2. rade a žalovaných v 3. rade vychádzal z hodnoty práva určeného záložnými zmluvami a následne z hodnoty veci určenej žalobcom po pripustení zmeny žaloby.

Podľa § 12 Vyhlášky č. 163/2002 Z.z. výška tarifnej hodnoty sa určí dohodou podľa hodnoty alebo druhu veci alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal.

Podľa § 13 ods. 6 Vyhlášky č. 163/2002 Z.z. ak nemožno hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch alebo ak možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami, základná sadza tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna desatina výpočtového základu.

Podľa § 9 ods. 1 Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) Vyhlášky č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

Súd prvého stupňa predmetnú vec správne právne posúdil, keď pri určení výšky trov právneho zastúpenia vychádzal z hodnoty založenej nehnuteľnosti, čo predstavuje hodnotu záložného práva určeného záložnou zmluvou a následne po pripustení zmeny žaloby z hodnoty plnenia, na ktoré žalobca žiadal zaviazat' žalovaných. Tvrdenie žalobcu, že v danom prípade sa jedná o spor keď nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch nie je dôvodné. Z vyššie uvedených citovaných ustanovení vyplýva, že základná sadza tarifnej hodnoty je jedna desatina výpočtového základu (Vyhláška č. 163/2002 Z.z.) alebo jedna trinástina výpočtového základu (Vyhláška č. 655/2004 Z.z.) ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Napriek tomu, že v danej veci išlo o určovaciu žalobu, kde boli žalovaní povinní strpieť predaj označených nehnuteľností (do 14. apríla 2009), je možné určiť základnú sadzbu

tarifnej odmeny podľa hodnoty záložného práva (hodnota založenej nehnuteľnosti) určeného záložnou zmluvou, kde hodnota zálohu v prípade žalovaných v 2.rade bola stanovená znaleckým posudkom vo výške 2.054.160,- Sk a v prípade žalovaných v 3. rade vo výške 1.487.630,- Sk. Tvrdenie odvolateľa, že hodnotu výťažku získanú týmto predajom nie je možné dopredu určiť je nesprávne. Žalobca v žalobe presne určil výšku zálohu – resp. ocenil založené nehnuteľnosti. Pri výpočte trov právneho zastúpenia sa vychádza z hodnoty, ktorú žalobca určil vo svojej žalobe. Po pripustení zmeny žaloby (uznesenie súdu prvého stupňa z 1. apríla 2009, právoplatné 14. apríla 2009), žalobca žiadal, aby žalovaní boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi 1.350.992,50 EUR s príslušenstvom, pričom žalobca je oprávnený domáhať sa uspokojenia tejto pohľadávky proti žalovaným len do výšky výťažku z predaja nehnuteľností, na ktorých je zriadené záložné právo na zabezpečenie tejto pohľadávky. Z uvedeného je zrejmé, že sa jedná o žalobu na plnenie, kde hodnotu veci žalobca určil vo výške 1.350.992,50 EUR, pričom v druhej časti petitu špecifikoval spôsob uspokojenia tejto pohľadávky, čo v danom prípade nemá vplyv na výpočet trov právneho zastúpenia. Skutočnosť, že súd prvého stupňa vyrubil súdny poplatok pôvodnému žalobcovi 2. apríla 2001 podľa Pol. 2 písm. b) sadzovníka súdnych poplatkov Zákona o súdnych poplatkoch, v zmysle ktorého je stanovený poplatok ak nemožno predmet konania oceniť peniazmi, nemá následne vplyv na stanovenie výšky trov právneho zastúpenia. Aj keď právne predpisy upravujú danú skutočnosť podobne, pri určení výšky trov právneho zastúpenia súd prvého stupňa nie je povinný prihliadať na spôsob určenia výšky súdneho poplatku v danej veci.

Súd prvého stupňa predmetnú vec správne práve posúdil keď pri vyčíslení trov právneho zastúpenia aplikoval na daný prípad ust. § 12 a § 13 Vyhlášky č. 163/2002 Z.z. a ust. § 9 a § 10 Vyhlášky č.655/2004 Z.z..

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Právo na náhradu trov odvolacieho konania vzniklo podľa ust. § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. žalovaným v 2/ a 3/ rade. Odvolací súd im však náhradu trov odvolacieho konania nepriznal nakoľko žalovanému v 3. rade žiadne trovy nevznikli a žalovaný v 2. rade si trovy odvolacieho konania v zákonom stanovenej lehote nevyčísľili.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. júna 2011

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Mária Némethová